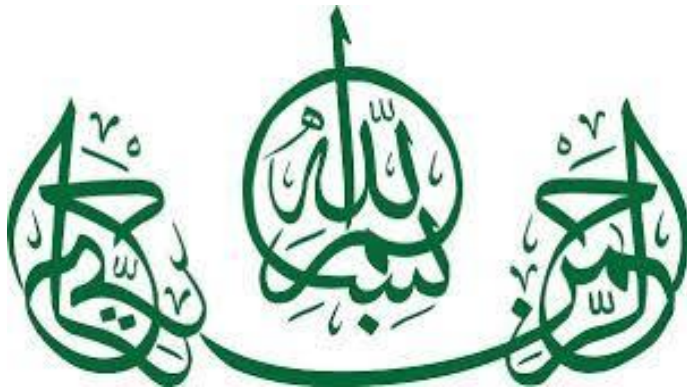

د یوې میاشتي ناوې

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

پیڅلیک: غبرګول ۴۰۴ لږدی

Ketabton.com

د یوې میاشتي **ناوي**

لیکي پوهه:

سرلیک: د یوې میاشتي **ناوي**

لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله و، اتمر ،،

ابدیتور:

د پڅښتې لیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله و، اتمر ،،

خپرنډوی:

چاپشمېر: ۱۰۰

چاپ نېټه: میاشت - غبرگولی / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بي اخځ
بنووني تری د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

د یوې میاشتنې **ناوې**

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱.....پڅښتنی.
- ۲.....بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳.....لیکي پوهه:
- ۴.....لړلیک
- ۵.....تران (پیل، شروع، برید)
- ۷.....د یادښتونو له پاره:
- ۸.....نانډوله (ناول، کپسه یا داستان)
- ۱۲.....نازولی زوی
- ۷۰.....د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۷۳.....د کار لاندې کتابونو لېست
- ۷۴.....د امکان او وخت په صورت کې
- ۷۵.....د پڅښتنې څټ

د یوې میاشتنې **ناوې**

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود
مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات
پوهه، عالي، لوړ او بنکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي
لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق
د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بې وسی یوه له
لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په
هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره
شریکه کړم. زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه
دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې
توپیر راوړم چې د هرې څانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما
دېته اړ کړي چې لیکني می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر
شي.

د یوې میاشتي **ناوې**

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخبه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

د یوې میاشتي **ناوې**

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

د یوې میاشتنې **ناوې**

نانډوله (ناول، کپسه یا داستان)

په پخوا وختونو کې د هېواد په یوه ولایت کې، یوه بډایه کورنۍ ژوند کوه.

هغوی ډېرې ځمکې او د کابل ښار مرکزی جادې کې یې څو تجارتی ودانۍ درلودې.

دکورنۍ د مشر نوم سرور و.

ژوند یې په ښه توګه مخ ته، ته.

هغوی دوي زمان او یوه لور درلوده.

د مشر زوی نوم یې حکمت، د دوېم زوی نوم یې مهنت او د لور نوم یې سنځله وه.

زمان یې هم خورا نازولي روزلي وو.

څه موده وروسته ، هغوی کابل ښار ته کډه شول، تر څو الکانو او جلی باندې سبکونه و وایي.

هغوی د کابل ښار په یوې سیمې کې ژوند پیل کړ.

کلونه تېرېدل او ماشومان یې لوېدل.

هغوی د ښوونځي شو.

بیا مور او پلار یې کوبښښ وکړ تر څو هغوی په ښوونځي کې شامل (د ننه) کړي.

د یوې میاشتنې **ناوې**

هغوی لمړی خپل مشر زوی او دوې کاله وروسته خپل دوهم زوی په نږدې بڼوونځي کې شامل کړل.

هغوی به بڼوونځی ته، تلل.

هغوی د درسونو(سبکونو) سره مینه نه درلوده، مور او پلار به یې هغوی په زوره بڼوونځي ته لېږل (استول).

کله به یې مور او کله به یې پلار هم هغوی تر بڼوونځي پورې رسول.

هغوی به خپلو ځامنو ته پیسې ورکوي چې د تفریح په وخت کې له کانتینه (د بڼوونځي له هتیه) خپل د خوښي خواړه واخلي او البته یې وځوري.

کله به یې هغوی ته د خپل د خوښي خواړه په کور کې پخول او هغه به یې په ښه لوبښي کې اچول، بیا به یې د هغوی په کڅوړو کې ایښودل تر څو د تفریح په وخت کې یې وځوري.

په هغه وخت کې د نورو خلکو اقتصادي وضعیت هم د دوی په شان نه و.

نورو زده کونکو به له کوره وچه ډوډۍ راوړه.

د چا چې اقتصادي وضعیت لږ ښه و، هغوی به څه پیسې لکه پنځه پولې، شانزده پلي (شانزده پولې) او یا هم قبران(دهغه پیر پیسې) راوړي او د تفریح په وخت کې به یې خواړه پرې اخیستل.

دوی به ډېرې پیسې راوړي او هر څه به یې اخیستل، نورو ته به یې نه ورکول.

د یوې میاشتنې **ناوې**

بې وزلو کسانو به هغوی ته کتل او څه به یې نه ویل.

هغوی به خپلې سپورې (وچې) ډوډۍ خورې بیا به د اوبو څښلو له پاره نل خوا ته تلل او الله به یې په لپو اوبه څښلې.

وختونه تېرېدل او هغوی نور هم لوېدل.

څه چې لوی شو، بیا به سینما ته هم تلل.

په ټولګې کې به یې نور الکانو سره هم شخړې کوي.

کوم وخت چې به کور ته لاړل، بیا به خپل مور او پلار ته شکایت کوه چې:

مونږ سره، زمونږ ټولګیوالو شخړه وکړه.

بیا به مور یې و ویل:

د هغوی کورونه چېرته دي؟

الکانو به د هغوی کورونه خپلې مور ته بنودل او هغې به هم د الکانو د مورگانو سره شخړه کوه.

پلار به یې چې کور ته راغی، بنځې به یې و ویل:

ته پوهېږې چې د الکانو سره په ټولګې کې بې وزلو او بې پروا خلکو شخړه کړې ده.

زه لاړم او هغوی د مور گانو سره مې شخړه وکړه.

د یوې میاشتي **ناوې**

ته هم څه کسان در سره واخله، لار شه او د هغوی د پلارنو سره
شخړه او هغوی بڼه و وهه تر څو د هغوی اولادونه بیا زمونږ د
ځامنو سره شخړه و نه کړي.

ته پو هېږي چې مونږ بډای یو.

باید نور کسان زمونږ نه اطاعت او مونږ ته احترام وکړي.

د بڼځي مېړه به ویل:

دا بڼه کار نه ده.

ټول د خدای بنده گان دي.

مونږ د چاه نه لور نه یو.

سمه ده مونږ څه شتمني لرو.

نه شو کولای چې خلک خپل غلامان و بولو.

دا پیسې او قدرت زمونږ سره امانت او د څو ورځو له پاره دي.

بڼځي یې سر زورې وه.

خپل د مېړه خبره به یې، نه منه.

ما شومان یې خورا نازولي کړل.

ماشومانو به یې په سرکونو او کوڅو کې له خلکو سره شخړې کوي.

هغوی پوهېدل چې مور یې د هغو لنگه (ننگه) کوي، هم د بڼوونځي

ادارې ته ځي او د الکانو بڼکایت هم کوي.

د یوې میاشتنې **ناوې**

د الکانو پلار به خپلې ښځې ته ویل:

ته د الکانو لنگه مه کوه.

هغوی به لوی او نازولي شي.

په پښتو ژبې کې د نازولي زوی په هکله یوه شعر دی چې وایی:

نازولی زوی

نازولی زوی نه اخلي ادب

او د سوري نخل نه نیسي رطب

ونيو مه شه هغه زوی په خوا پوري

چې یې نه نیولی درس وي نه مکتب

په غوجل کې باري خر او کچر ښه دی

نه په خونه کې جاهل او بې طلب

چې پیدا شي یو ناکس په قبيله کې

وراندې وروسته حبطه کاندې نسب

د پسر په نېک او بد پلار یادېږي

دا خبر ده په جهان کې مجرب

په سواره باندې گوته شي ایښوده

چې یې آس برابر نه ځي په جلب

د یوې میاشتنې **ناوې**

په زړه مهر په خوله قهر زوی ته بویه
څه بڼه وایې چرته ډب هلته ادب

یوسف هاله شو لایق د بادشاهي
چې یې وخورې څپېرې د غضب

هر ناکس لکه مگس باندي بڼپېري
چې حمید نرم گويي که شکر لب

بڼځې یې ویل:

دا د پخوا خبرې دي.

زه یې نه منم.

ما په ستونزو سره خپل ماشومان لوی کړي دي.

مېړه به یې ویل:

کومې ستونزې؟

ته خو مینځه هم لرې.

هغه له تا سره مرسته کوي.

نورې ټولې دندې، پیسې تر سره کوی، د پیسو د راټولو کار زما پر
غاړه ده.

هغې به نه منه.

ورو، ورو د هغوی تر منځه اړیکې وړانې شوي.

د یوې میاشتي **ناوې**

بنځې به د مېړه او مېړه به د بنځې خبرې نه مني.

څو کاله تېر شو.

مېړه يې د ځينو سوداگرۍ کارونو له پاره بهر ته لاړ.

څه موده وروسته د هغې مېړه بېرته ستون شو.

د هغه پېرودل شوي مالونه ورسېدل.

هغه د گمرک د محصول له ورکونې نه وروسته، مالونه بازار ته د

پلور له پاره وړاندې او خورا گټه يې په کې وکړه.

هغه پيسې کورته راوړې.

بنځې يې و ويل:

پيسې ټولې ما ته راکړه.

مېړه يې و ويل:

دا خو د سوداگرۍ پيسې دي.

زه بيا د مالونو د اخیستنې د پاره بهر ملکونو ته ځم.

بنځې يې و ويل:

ته چې بهر ملکونو ته ځي، خدای پوهېږي چې په څه ناروا کارونو

اخته يې.

د سوداگرۍ په پلمه (بهانه) د هېواده ځي او په میاشتو الته ورک يې.

مېړه يې و ويل:

د یوې میاشتنې **ناوې**

زما دنده سوداګري ده، زه مجبور یم تر څو کار وکړم او پیسې و
ګټم.

بنځې یې و ویل:

زه تا ته اجازه نه درکوم چې بیا د هېواد نه بهر لاړ شي.

مېړه یې و ویل:

دا کار ناشونی دی.

زه اړین (مجبور) یم چې د کار اوبار له پاره بهر ته لاړ شم.

بنځې یې د هغه خبره نه منه او د هغوی اړیکې مخ په وړاندو شوې.

د هغه بنځه به تل په غصه او مېړه ته به یې بدې ردې ویلې.

د هغوی اړیکې ډېرې وړانې شوې.

د مېړه هره خبره به د هغې په بنځې بده لږېده.

یوه ورځ مېړه یې خپلې بنځې ته و ویل:

زه څو ورځې وروسته د سواګرۍ له پاره بهر ته ځم.

دا ځل می بڼه شیان په پام او لېست کې نیولې، تر څو یې و پېرم او
هېواد ته یې راوړم.

په دې شیانو کې به ډېره ګټه هم وکړم.

بنځې یې و ویل:

زه خو تا ته اجازه نه درکوم، ما خو مخکې هم ویلې و.

د یوې میاشتي ناولي

که ته د هېواده بهر ځي، بيا دې خدای ستا مری راوړي.

مېره يې و ويل:

دا څه حال دی.

زه د کار او بار له پاره ځم.

بنځه يې په غصه شوه.

اخوا او دېخوا يې وکتل، څه يې پيدا نه کړل تر څو پر مېره وار وکړي.

له ځايه پاڅېده او الماری خوا لاړه.

د الماری دروازه يې خلاصه او د پيالو وارونه يې پر مېره پيل کړل.

مېره به يې ويل:

څه خبره ده؟

لېونی شوي يې؟

هغې به ويل:

بس ده!

خبرې مه کوه!

ته ډېر وران سړی يې.

خدای دې تا واخلي، تر څو زه له تانه بې غمه شم.

مېره يې و ويل:

د یوې میاشتنې **ناوې**

څه مې کړي؟

بیا بنځي یې پرې وار وکړ.

دا ځل پیاله یې د هغه پر سر ولگېده او د هغه سر مات شو.

د سر نه یې وینې په بهېدو شوی.

کالي یې په سرو وینو سره شو.

د هغوی ماشومانو هم غوښتل چې د خپل پلار لنگه وکړي، خو هغې ورته اجازه ور نه کړه.

د هغې مېړه د کوتې نه د باندې بیا انگر ته لاړ.

څاه ته نږدې او له څاه یې اوبه راو وېستې.

کوزه یې له اوبو ډکه او خپل د سر د وینو په منځلو لکيا شو.

بیا له کوره و وت او درملتون خوا ته لاړ.

درملتون ته د ننه شو.

اته د درملتون نرس، هغه ته و ویل:

څه در باندې شوي؟

هغه و ویل:

هېڅ!

په کور کې مې کار کوه.

په ناڅاپي توګه سر مې وګرځېد (وخرځېد).

د یوې میاشتنې **ناوې**

په ځمکه وغورځېدم او سر مې مات شو.

بیا د درملتون نرس و ویل:

پر دغې څوکی کېنه!

هغه پر څوکی کېناست.

نرس د عاجله داروگانو الماری ته نږدې شو.

څه دارو او سامانونه یې واخستل او دهغه د سر د تپونو په پاکونه، لگیا شو.

د هغه سر ډېر مات شوی و.

د هغه په سر کې د پیالې شیشه هم ننوتلې وه.

نرس و ویل:

سر دې لږ بښکته کړه تر څو د سر نه دې شیشه و باسم.

نرس د هغه د سر نه شیشه و باسه.

بیا یې و ویل:

په سر کې دی د پیالې شیشه څه کوي؟

هغه و ویل:

څو ورځې مخکې د زوی له لاسه مې پیاله وغورځېده او ماته شوه.

بیا هغه، د شیشې توتې ټولې کړې او د کثافاتو په لوبښي کې یې واچوې.

د یوې میاشتنې **ناوې**

کېدای شي کومه شیشه ترې پاتې وي.

او دا شیشه زما د لوېدو سره سم، په سر کې مې تللي وي.

نرس څه و نه ویل.

د هغه سر یې پانسما او څلور ځایه یې و گانده (بخۍ کړل).

بیا یې پرې گاز او بنداژ تاو کړ.

وروسته یې ورته د درد د کلارېدو (بنه کېدو) دارو وکړه او ویې ویل:

دا دارو د درې ورځو له پاره دي.

یوه یې سهار بله غرمه او درېیمه یې د شپې، وروسته له دوې نه و خوره.

دوا دې چې خلاصه شوه، بیا یوه تکړه ډاکټر ته لار شه او خپل د زړه معاینات دې وکړه.

هغه و ویل:

سمه ده!

زه خو اسي (هسي) په نږدې ورځو کې بهر ته ځم، البته به خپل ټول معاینات تر سره کړم.

نرس و ویل:

دا خو بیخي بنه خبره ده.

بیا سرور و ویل:

د یوې میاشتي ناولي

مننه كوم.

فيس دې خو شو؟

هغه و ويل:

كومه خبره نه شته.

سرور بيا زياته كره او ويې ويل:

مننه كوم، فيس به دې هرو مرو اخلي.

بيا نرس و ويل:

كه پيسي در سره وي، لس افغانی.

سرور و ويل:

پيسي شته.

بيا يې جب ته لاس او پيسي يې را و وپستي.

هغه ته يې لس افغانی ورکړې او نورې پيسي يې بېرته په جب کې کپبنودې.

د هغه نه يې خدا پاماني واخسته او له درملتون نه د باندې شو.

هغه مخ په کور روان شو.

په لاره کې يې خپل ملگری وليد او هغه سره يې روغېر وکړ.

ملگری يې و پوښتل:

خه در باندې شوي؟

د یوې میاشتي ناولی

کالی دې هم په وینو دي.

سر دې هم ترلی دی.

سرور و ویل:

هېڅ!

هسی سر مي وگرځېد (وخرځېد) او په ځمکه و غورځېدم.

کوم وخت چې پاڅېدم، و مي لیدل چې سر مي مات شوی دی.

ملگري يې و ویل:

بڼه شوه چې بلا وه او برکت يې نه و.

سرور وخنډل او څه يې و نه ویل.

بيا سرو خپل ملگري ته کور د تگ بلنه ورکړه.

ملگری يې مننه وکړه او ويې ویل:

اوس څه کارم، کومه بله ورځ به راشم.

بيا هغه سره خدا پاماني وکړه.

سرور کور ته لاړ.

کور ته د ننه شو.

بنځي يې هغه وليد او هېڅ خيال يې پر هغه را نه وړ.

سرور خپلي کوټي ته لاړ او پر خپل کټ کبناست.

د یوې میاشتي **ناوې**

بیا یې د ابو لوبنی واخیست او څاه خوا ته لاړ.

د څاه نه یې اوبه را و وپستی او لوبنی یې ډک کړ.

بیا کوټي ته روان شو.

پر کټ کښاست او دوا یې له کوشنی کڅورې را و وپسته، غوښتل یې یوه گولې خولې ته واچوي او یوه پیاله اوبه ورپسې غږپ کړي.

په دې وخت یې پر یاد شو چې د درملتون نرس هغه ته ویلې و چې دوا له ډوډۍ نه وروسته (په مړه خپټه) وڅوري.

هغه گولې بېرته په کڅورې کې کښوده.

هوا تیاره او ماښام شو.

هغه پخلنځي ته د ننه شو.

د لوبنو سرونه یې لوڅ کړ.

په یوه لوبنی کې یې سابه ولیدل.

سرور لوبنی واخیست او پر نغري یې کښود.

سابه یې تاوده او وروسته یې په غاب(بشغاب، بشقاب یا پلپټ) کې واچول.

لږ ډوډۍ یې هم واخیسته او خپلي کوټي ته د ننه شو.

ډوډۍ یې وڅوره.

بیا یې کڅوره راواخسته او یوه گولې یې خولې ته واچوه او یوه پیاله اوبه یې ورپسې وڅښلې.

د یوې میاشتنې **ناوې**

نیمه گری وروسته پر هغه خوب راغی.
هغه پر خپل خای پرپوت او بیده شو.
سهار وختي لمانځه ته پاڅېد.
سر یې لږ درد درلود.
لمونځ یې ادا او بیا یې ځانته د سهار چای دم کړ.
چای یې تیار او خپلې کوټې کې و څښه.
بیا یې دوايي خوړه، وروسته یې کالي بدله او له کوره خپل کار
خای ته لاړ.
څو ورځې تېرې شوې.
د هغه د تگ وخت ورسېد.
مازیگر وختي کور ته راغی.
خپل کالي یې راټول او په لوی کڅورې (بکس) کې یې کېښودل.
د شپې ډوډۍ یې یواځې خوړه او وروسته یې چای هم و څښه.
د ماسخوتن لمونځ یې وکړ.
بیا وختي بیده شو.
سهار وختي له خوبه پاڅېد او له لمانځه نه وروسته یې غوښتل چې
خپل ماشومان راوینس او له هغوي سره خدای پاماني وکړي.
خو، بنځې یې و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

مه كوه!

ماشومان له خوبه مه وپښوه.

ماشومان ما په خپله لوی كړی دي.

زه تا ته اجازه نه دركوم چې هغوی له خوبه اوچت كړی.

دا خبره پر سرور ډېره بده ولگېده.

څه يې و نه ويل او د كوره د باندې شو.

بيا په تكسي كې كېناست او هوايي ډگر ته لاړ.

يوه كړی وروسته الوتكي، الوتنه وكړه.

سرور ډېر خواشینی و.

د خپلې بنځې كړنې به يې چې په ياد راتلي، هغه ته به ژړا ورتله.

بيا به يې ويل:

خدایه توبه!

له بدو يې توبه!

څلور كړی وروسته هغه خپل ټاكلي ځای ته ورسېد او د كاروبار په

هكله يې د نورو سوداگرو سره خبرې وكړې.

څو ورځې تېرې شوې.

د هغه په ذهن كې د بنځې د پيالو گذارونو پېښه تېره شوه.

پر هغه ډاكار ډېره ناوړې اغېزه وكړه.

د یوې میاشتنې **ناوې**

هغه هود وکړ تر څو هر څه پرېږدي.

خپله سوداګري، هېواد، ماشومان، بنځه، ځمکې، سوداګریز ودانۍ او داسې نور.

شپه وه.

توله شپه یې سوچونه وهل (کول) او سمه پرېکړه یې نه شو کولی.

بیا په سوچونو، سوچونو کې بیده شو.

سهار وختي پاڅېد او لمانځه د ادا کولو نه وروسته یې پرېکړه وکړه تر څو یو بل لري هېواد ته لاړ شي.

هغه چای وڅښه، بیا د لري هېواد سفارت ته لاړ تر څو د هغه هېواد ویزه تر لاسه کړي.

سرور غښتلی ځوان، په انګرېزي ژبې پوی او نومولی سوداګر و.

هغه څو ورځې وروسته د خپلې خوښې هېواد ویزه تر لاسه کړه او البته لاړ.

د بنځې سره یې کرکه پیدا شوه.

بیا یې بنځې ته یو لیک واستاوه.

په هغه لیک کې یې دومره لیکلي و.

من رفتم ازین شهر - این شهر از تو باشد

د یوې میاشتنې **ناوې**

دوې میاشتنې وروسته لیک د هغې بنځې ته ورسېد.

څو میاشتنې تېرې شوي.

هغې سوچ کوه چې هغه ټوکې کوي، بیا به راشي.

شپږ میاشتنې تېرې شوي د هغه درک و نه لگېد.

بیا بنځې یې خپل د مېړه او د خپلې کورنۍ ته وویل:

سرور هوډ کړی دی چې هېواد ته ستون نه شي.

ستاسو نظر په دې هکله څه دی.

ځینو به یوه او نورو به بله خبره کوه.

چا به ویل:

بڼه به وي چې له مېړه نه دې جلا (طلاق) واخلي.

بل به ویل:

بڼه به وي چې انتظار وکړي، تر څو هغه بېرته راشي.

هغې څو کاله انتظار وکړ، مگر سرور بېرته ستون نه شو.

هغې خپل زامن لوی او د دولسم ټولگيو نه فارغه کړل.

چندان سبق یې و نه ویل.

مور یې کوښښ وکړ چې پر هغوی پوهنتون و وایي، مگر نازولي

او د بدایي کورنې ماشومان، چېرته ښې زده کړې کوي.

زمان به یې بی ځایه، بی ځایه ګرځېده.

د یوې میاشتي ناولی

هغوی په نشه یې توکو او شراب څښلو اخته شوو.

د سرور بنځي بل مېړه و نه کړ.

هغه د خپلو زمانو او لورسره حج ته لاړه.

الله یې خپل زمانو ته سوگند ورکړ تر څو له ناروا کارونو نه لاس پر سر شي.

هغوی الله ومنه.

کله چې هېواد ته ستانه شوو ورو، ورو یې بېرته پخواني کارونو ته مخه وکړه.

څه موده تېره شوه.

مور یې خپلو ورونو ته د اولادونو له لاسه شکایت وکړ.

بیا ماما گانو یې خپلې خور ته و ویل:

بڼه به وې چې هغوی ته بنځي وکړي تر څو د کوڅو نه پښي یې ټولي شي.

هغې لمړی خپل مشر بیا دوی کاله وروسته خپل کشر زوی ته واده وکړ.

هغوی ورو، ورو د پخواني دولت په بناد (امنیت) کې شامل او دندې یې تر لاسه کړې.

هغوی به الله هم بدماشي کوه.

خلکو به د هغوی نه ډډه کوه.

د یوې میاشتنې **ناوې**

چا به د هغوی سره تگ او راتگ نه کوه.
د سرور لمسیان پیدا شوو.
هغوی هم نازولي لوېدل.
د هغوی نیا به د هغوی مور گانو ته ویل:
دوی باید د پلرونو په شان زړور وي،
زه نه غواړم چې څوک پر هغوی خبرې وکوي.
د سرور لمسیان هم د سرور د زامنو په شان په بنونځیو کې تنبل و.
تل به یې د نورو الکانو سره جگړې کوي.
پلارونو به یې هم د هغوی لنگه کوه.
الکانو به هم هغه کار کوه چې زړه یې ورته کېده.
چا چې به د هغوی د زامنو نه شکایت وکړ، پلارونه به یې راتلل او
هغوی ته به یې سپکې سپورې و یل.
که چا به چېرته په بنونځي کې د هغه له ځامنو نه شکایت وکړ.
د هغوی پلارونه به راتلل او د سیمې پولیسو ته به یې زنگ واهه او
هغوی به یې د څو گړبیو له پاره بندي کول.
چا به له وېرې او بي عزتی په خاطر د سرور لمسیانو ته څه، نه
ویل.
هغوی هم د خپلو پلارونو په شان نازولي او بېکاره لوېدل.

د یوې میاشتي **ناوې**

څه موده تېره شوه.

د حکمت مشر زوی چې رحمت نومېده د سگرتو په څکولو اخته شو.

بیا وروسته نشه یې توکو لکه چرس به یې هم څکول.

بنوونځي ته، نه ته.

ډېری وخت به یې خپل د پلار موټر اخیست او د نورو الکانو سره به هرې خوا ته، ته او ناوخته به کور ته ستنېده.

پلار به یې هغه ته څه نه ویل.

هغه په سختی سره له بنوونځي فارغ شو.

یوه کال ټولگی یې په دوو کالونو کې لوسته.

د کار او کسب نه و.

اخوا دپخوا گرځېده، پیسې یې بې ځایه مصرفوې، بې ځایه دوستان یې درلودل، هرې خوا یې سفر کوه، د کور نه به یې غلا هم کوه، خلکو ته یې نقصان رسوه، نجونو پسي به ته، نجونو ته یې لاره نیوه او داسې نور وران کارونه تر سره کول د هغه او د هغه د ورو کار و.

څو کاله تېر شو.

هغوی تکره ځوانان شو.

هغوی ډېر ملگري درلودل کوم چې د لورپورو چارواکو ځامن وو.

د یوې میاشتي ناولي

هغوی هم ډېرې پیسې درلودې او د سرور د لمسیانو په شان به
گرځېدل.

هغوی به د خپلو پلارونو دولتي موټرو کلی اخیستي لارو، کوڅو او
سرکونو کې به یې زغلول.

هغوی به په موټرو کې په لوړ غږ بدلي اورېدي او د موټرو شیشې
به یې هم توري وې.

چا به ورته څه نه ویل.

کله به د ورځې له خوا په خپلو موټرو کې چې د موټرو تم ځایونو
(پارکونو) کې یې شتون درلود، کیناستل او سگریټي یې لگول او تر
ناوخته به الله وو.

یوه ورځ یوه سپین بریږي کس هغوی ته د موټرو په تم ځای کې و
ویل:

گورئ!

تاسو ځوانان او د هېواد راتلونکي د تاسو په لاس کې دی.

د دغه بد عمل یانې د چرسو د څکولو نه لاس پر سرشئ.

دا کار هیڅ گټه نه لري.

دا به تاسو ته د گټې پر ځای تاوان ورسوي، همدا راز دا کار له
شرعه هم ناروا دی.

که زما په خبره کې شک کوی، ښه به وي چې د ماجت له ملا امام
نه پوښتنه وکړئ.

د یوې میاشتنې **ناوې**

هغوی پر سپین ږیري وخنډل او وپي ویل:

ته هسي وايي .

خومره به دې په خوانی کي سگرت څکولي وي.

خومره به دې چرس څکولي او شراب خوړلي وي.

سپین ږیري و ویل:

نه!

زه غریب سړی وم.

بیا الکانو و ویل:

پوی شوو.

که تا د مونږ په شان پیسي درلودی، تا به هم زمونږ په شان له ژوند نه خوند اخستی وی.

بیا سپین ږیري غوښتل څه و وایي.

الکانو ورته و ویل:

بس کړه او له دې ځایه لار شه.

مونږ ته ناورین (مزاچمت) مه کوه.

لار شه!

خپلو زامنو او خپلوانو ته، داسې مشورې ورکړه.

هغه خپل څټ وگراوه او له هغه ځایه لار.

د یوې میاشتي **ناوې**

الکانو په خندا پیل کړ.

بیا یې خپلو کرونو ته دوام ورکړ.

څه موده تېره شوه د رحمت په زړه کې یوه جلی بڼه ولگېده.

د هغې کور د رحمت له کور نه ډېر لرې او د کابل ښار په بلې سیمې کې و.

رحمت به وختي له خوبه پاڅېده او د جلی د اوسېدو سیمې ته به ته.

کور کې به یې ویل:

زه سهار وختي د انگرېزي ژبې زده کړې کوم.

د ژبې مرکز زمونږ له کور نه ډېر لرې دی.

زه مجوره يم تر څو خپل موټر کې الته لار شم.

مور به یې ویل:

سمه ده.

دلته نږدې کوبنس وکړه تر څو د انگرېزي ژبې څانگه و مومي.

هغه به ویل:

دلته ډېرې د انگرېزي ژبې څانگې شته، خو د هغه ځای په شان یې
ښوونکي تکره نه دي.

مور یې و منه.

بیا یې هغه ته و ویل:

د یوې میاشتي ناولی

سمه ده!

پر خان او موټر باندي پام کوه تر څو ستونزه رامنځ ته نه شي.

هغه و ويل:

سمه ده موري.

هغه به وختی هغي سيمي ته، ته او د جلی انتظار به يي کوه.

کوم وخت چي به يي جلی لیده، د موټر د اړخ شیشه به يي بنسکته کوه، او بدلو د غږ اندازه به يي هم لوړوله.

کوم وخت به چي جلی خپله لاره بدلوله، هغه به هم ور پسي ته.

کوم ځای چي به د موټرو د تگ لاره نه وه، هغه به موټر د سرک پر غاړې دراوه او خپله به يي جلی په سي ته.

په لاره کي به يي هغي ته جان او قربان ويل.

څه موده تېره شوه.

رحمت جلی ته سلام ور کړ.

جلی هم د هغه سلام ته وعلیکم و ويل.

الک خوشحاله او خپلو ملگرو ته يي و ويل:

پوهیږی!

چي نن هغي جلی زما سلام ته وعلیکم و ويل.

ملگري يي په خندا او هغه ته يي و ويل:

د یوې میاشتنې **ناوې**

اوس کار کېږي.

ته باید نن مور هوتل ته بوزې او پر مونږ بڼه قابلې پلو و خورئ.

هغه و منه.

ملگرو ته یې و ویل:

چېرته به لار شو؟

هغوی و ویل:

بڼه به وې چې نن بخارا رستورانټ ته لار شو.

الته بڼه ازبکي پلو ورکوي.

رحمت و منه.

هغوی ټول بخارا رستورانټ ته لارل.

الته یې ډوډی و خوره.

د ډوډی خورلو نه وروسته له رستورانټ نه و وتل.

بیا دوستانو یې و ویل:

راځئ!

یوه قیلون خونې ته لار شوو.

رحمت و منه.

هغوی ټول قیلون خونې ته لارل.

د یوې میاشتنې **ناوې**

یوه گړۍ وروسته له قیلون خونې نه هم د بانډې شوو.
د هغوی یوه ملگري نوم چې قدوس و، و ویل:
اوس راحی چې باغې بالا ته لار او البته سگرتی وڅکوو.
هغوی و منه او البته لارل.
الله ټولو سگرتي و څکول او وروسته د کورنو خوا روان شوو.
رحمت ټول ملگري د خپلو کورونو ته ورسول او بیا خپل کور ته
روان شو.
شپه وه، هرې خوا تیاره وه.
هغه له یوې خوا خوب نیولی او له بلې خوا نشه شوی و.
لاره ورته بڼه نه بنکارېده.
په ډېرو ستونزو یې ځان د هوايي ډگر سرک ته ورساوه.
الله سرکونه پراخ و، هغه د موټر سرعت ډېر کړ او نا بیره یې د
یوه بل موټر سره ټکر کړ.
هغه په ځان پوی نه شو.
خلکو له هرې خوا منډې کړې.
د موټرو نه یې ټپیان را و وېستل، په نورو موټرو کې یې واچول او
نږدې روغتون ته یې ولېږدول.
په دې وخت کې ترافیک هم ورسپدل او موټرو ته یې لارښوني پیل
کړې.

د یوې میاشتنې **ناوې**

د رحمت موټر د یوه بل موټر پر شا لگېدلی و.

دواړه موټر په بد حالت کې ول.

د رحمت د موټر مخه او د بل موټر شا یې ډېره وړانه شوې وه.

بیا ترا فیکو کرن لرونکي موټر و غوښتل او د دواړو موټر یې په کې بار او خپل مرکز ته یې ولېږدول.

د دواړو موټرو چلونکي په روغتون کې وو.

شپه ناوخته شوه.

د رحمت مور خپل زوی ته زنگ و واهه.

د هغه ټیلیفون کار نه کاوه.

بیا یې خپل مېړه ته زنگ و واهه.

هغه ټیلیفون اوچت او بنځي ته په غصه او وپي ویل:

څه خبره ده؟

په دې وخت کې دې زنگ و واهه؟

دومره سوچ نه کوي چې زه د خپلو ملگرو سره یم.

هنځي و ویل:

تا څه کوم؟

رحمت کور ته نه دی راغلی.

د هغه ټیلیفون هم کار نه کوي.

د یوې میاشتنې **ناوې**

هغه و ویل:

تر اوسه وختی دی.

کېدای شي، خپلو ملگرو سره وي.

بیا هغې و ویل:

د شپې یوه بجه ده.

هغه و ویل:

کومه ستونزه نه شته، کېدای شي خپل ملگري کور ته تللی وي، سبا به راشي.

بنځی یې د شپې خوب و نه کړ.

هغه په سوچ کې وه.

سهار شو.

مېړه یې کور ته راغی.

دروازه یې وټکوه.

بنځې یې دروازه خلاصه کړه او مېړه یې د ننه شو.

بیا یې خپلې بنځې ته و ویل:

رحمت خو به راغلی وي؟

هغې و ویل:

نه!

د یوې میاشتنې **ناوې**

تر اوسه نه دی راغلی.

بیا یې و ویل:

اوس به را پیدا شي.

بیا ودانی ته د ننه، خپلې کوتې ته لار او پر تخت پرېوت.

غرمه شوه.

د رحمت څرک و نه لږېد.

مور یې هر څه کوښښ و کړ تر څو د هغه سره اړیکې و نیسي.

خو!

هغه و نه توانېده.

د رحمت نور واړه وروڼه او خویندې هم خپه وو.

ماسپینین شو.

مور یې ډیره نا کراره شوه.

بیا د مېړه تخت (کت) ته نږدې او مېړه یې را وینښ کړ.

هغه و ویل:

څه خبره ده؟

بنځې یې و ویل:

رحمت تر اوسه لا درکه دی.

د یوې میاشتنې **ناوې**

مېړه یې و ویل:

خیر!

چېر ته دی چې تر اوسه کور ته نه دی راغلی؟

هغې و ویل:

نه پوهېږم.

بیا یې بنځې ته و ویل:

زما تېلفون راکړه!

هغې تېلفون ورکړ او مېړه یې د هغه ملګرو ته زنگونه و وهل.

ملګرو یې و ویل:

هغه تر ناوخته زمونږ سره و.

بیا کور ته لاړ.

د رحمت پلار ټرافیکو او څو روغتونو ته هم زنگ و واهه.

ټرافیکو وروسته له پوښتنې نه و ویل:

د هوايي ډګر په سړک د شپې له خوا یوه موټر له بل سره ټکر کړی دی.

د رحمت پلار و پوښتل:

د موټرو رنگونه څه ډول ول.

هغه و ویل:

د یوې میاشتي ناولی

د یوه موټر رنگ تور او د بل سپین و.

بیا د رحمت پلار و پوښتل:

چلونکي یې څه شول؟

ټرافیکو و ویل:

هغوی خلکو روغتون ته لېږدولي دي.

بیا یې د هغوی نه د روغتون پته واخیسته او په چټکتیا یې خپل بل موټر واخیست او د کور نه د باندې شو.

هغه روغتون ته لاړ او په دروازي کې یې له نوکریوال نه پوښتنه وکړه:

د شپې د چلونکو حالات څنگه دي؟

څوک خو به یې مړ نه وي؟

هغه و ویل:

نه!

د خدای فضل دی.

اوس په هوبن راغلي دي.

ډېره ناوړه پېښه وه.

ښه شوه چې په خیر سره تېره شوه.

د رحمت پلار په منډې عاجل ځانگي ته لاړ.

د یوې میاشتي ناولی

الته یې خپل زوی ولید.

زوی یې خپل پلار ته په اشاره سلام ورکړ.

بیا د رحمت پلار و ویل:

بنه شو چې په خیر تېر شو.

د رحمت پلار ډاکټر نه پوښتنه وکړه.

ډاکټر و ویل:

څه ستونزه نه شته.

د هغه سر د موټر په چت کلک لگېدلی دی.

شه و چې د موټر هوایي کڅوړه خلاصه شوي او د شیشي د لگېدو نه یې ژغورلی دی.

بیا د رحمت پلار و ویل:

څه وخت کولای شو، کور ته لار شو؟

ډاکټر و ویل:

اوس خو تر سپروم لاندې دی.

کوم وخت چې سپروم یې خلاص شو، کولای شئ، کور ته لار شئ.

هغه خوشحاله شو، څوکي یې را واخیسته او د رحمت خوا ته کېناست.

د هغه سپروم خلاص شو.

د یوې میاشتنې **ناوې**

بیا نرسه راغله د هغه د لاس نه یې سپروم خلاص کړ.

بیا بله نرسه راغله او د رحمت پلار ته یې وویل:

موټر لري؟

هغه و ویل .

هو!

بیا یې و ویل:

لمړی د روغتون فیس تحویل، بیا موټر راوړه.

هغه و منه.

د روغتون فیس یې تحویل او موټر یې راوست.

بل نارینه نرس د هغه سره مرسته وکړه او رحمت یې موټر ته پورته کړ.

بیا ډاکټر ورته نږدې شو او نوې نسخه یې ورکړه او د هغه پلار ته یې و ویل:

ستا زوی د نشې په حالت کې موټر چلولی دی.

کوبنبن وکړه چې هغه د نشه یی توکو نه لرې و ساتي، همدا راز د څو وروځو د پاره هغه سره د پېښې په هکله خبرې مه کوه.

هغه باید تر یوې اونۍ پورې آرام وکړي.

ښه خواږه او پرېمانه مېوې ورته ورکړه.

د یوې میاشتنې **ناوې**

هغه و منه او د ډاکټر نه یې منه، بیا وروسته یې خدای پا مانې وکړه
او د روغتون نه د باندې شو.

هغوی دواړه کور ته لاړل.

د رحمت مور د هغه کټ سم او هغه ته یې و ویل:

دلته پر کټ پرې وځه.

زه به درته د چرگ یخني پخه کړم.

څو ډکيکي وروسته هغه بیده شو.

ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

د هغه حالات مخ په بنه کېدو شو.

یوه ورځ یې پلار ته و ویل:

اوس بنه شوی یم.

راځه چې موټر وگورو او جوړ یې کړو.

هغه و ویل:

موټر د ترافیکو په بنارگوټي کې دي.

زه به ترافیک ته زنگ و وهم چې دواړه موټر د دوپیم پروان د موټر

جوړولو سرای ته ولېږدوي.

هغه ترافیک ته زنگ و واهه او هغه ته یې و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

نن تر غرمې مخکې هغه دواړه موټر د دوېم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و لېږدوه او ما ته احوال راکړه.

ټرافیک و منه.

دوې گړۍ وروسته یې موټر د دوېم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و لېږدول او د رحمت پلار ته یې احوال ورکړ.

بیا د رحمت پلار خپل زوی ته و ویل:

ما او تا به ډوډۍ د خوړلو نه وروسته الله لار شو.

هغه و منه.

هغوي دواړو ډوډۍ خوړو نه وروسته، له کوره و وتل او د موټرو جوړولو سرای ته لاړل.

د رحمت پلار د هغه او د بل چلونکي موټر وکتل.

ډېر بې درکه وړان شوې ول.

بیا یې له جب نه خپل موبایل راو ویست او څه عکسونه یې واخستل.

څو ډکيکي وروسته د بل موټر خاوند هم راغی.

دواړو سره ستړی مشي وکړه.

بیا یې مستري ته غږ کړ.

مستري راغي او هغه ته یې و ویل:

امر کوه صیب!

د یوې میاشتي **ناوې**

څه وکړم؟

هغه و ویل:

دا دواړه موټر به، په څو افغانیو جوړ شی؟

هغه و ویل:

زه به ټولو مستریانو ته غږ کړم تر څو هر یوه د خپلې برخې نرخ و وایی.

د رحمت پلار و ویل:

سمه ده!

ژر شه!

زه بیا خپلې دندې ته ځم.

هغه لار او نور مستریان یې راټول کړل.

هغوی د موټرو شاوخوا تاو راتاو شوو او په لیکونو یې لاس پورې کړ.

وروسته ټولو خپل لېستونه د رحمت پلار ته ورکړل.

بیا هغه نرخونه په موبایل کې ټول (جمع) کړل.

د دواړو موټرو تاوان د رحمت باندې و، ځکه چې د بل موټر یې د شا د خوانه وهلی و.

ټولې پیسې ۱۶۰ زره افغانی شوي.

د یوې میاشتنې **ناوې**

بیا د رحمت پلار له جبهه ۵۰ زره افغانی و وپستی او د مستریانو
مشر ته یې ورکړې.

هغه ته یې وویل:

د موټرو په جوړولو پیل کړه.

زه د هرې اونۍ په پای کې تاسو ته ۵۰ زره افغانې درکوم.

هغه و منه.

د رحمت پلار خپل زوی ته وویل:

وگوره!

ټول د تاله لاسه!

ما ته، تل تاوان په برخه کوي.

رحمت ډېر خپه شو او څه یې و نه ویل.

بیا پلار یې وویل:

دا به دې په نصیب کې و.

بنه شو چې په خیر تېر شو.

نور کوښښ کوه چې داسې موټر و نه ځغلوې.

هغه و ویل:

سمه ده!

بیا د سراي نه د باندي شوو.

د یوې میاشتي **ناوې**

رحمت یې کورته ورساوه او خپله یې دفتر ته لار.

میاشت تېره شوه او د دواړو موټر جوړ شول.

بیا رحمت سرای ته لار او خپل موټر یې واخیست او د جلی سیمې ته لار.

هغه و نه توانېد په هغې ورځ جلی سره و ویني.

بیا یې انډیوالانو ته زنگ و واوه.

هغوی خوشحاله شو او هغه ته یې و ویل:

راځئ.

باغ بالا ته راشه!

مونږ هم الته درځو، بیا به سره و وینو.

هغه و منه.

او الته لار.

څه وخت تېر شو او ملګري یې ورسېدل.

هغه خپل ملګرو ته و ویل:

تاسو ډیر نا ځوانه یاست.

زما پوښتنه مو و نه کړه.

هغوی و ویل:

مونږ د سنا پوښتنې ته راغلو.

د یوې میاشتنې **ناوې**

ته بې هوښه وي.

بیا څو ورځې دې موبایل هم بند و.

هغه و ویل سمه ده.

ملګرو یې و ویل:

راځئ!

د رحمت د ښه کېدو په خاطر یو سګرټی و وهو(وڅکوو).

رحمت و ویل:

نه!

ما ته ډاکټر ویلي دي تر څو سګرټی بس کړم.

هغوی و ویل:

سمه ده.

مونږ به سګرټی و وهو(وڅکوو).

وروسته به، ته مونږ کورو ته ورسوي.

هغه و ویل:

سمه ده!

څه ځنډ وروسته خپل ټول ملګري یې کورونو ته ورسول او خپله یې کور ته لاړ.

سهار وختي له خوبه پاڅېد.

د یوې میاشتي **ناوې**

چای یې و څښه او بیا یې خپلې مور ته و ویل:

زه د انگرېزي ژبې کورس ته ځم.

څو ورځې نه وم تللی.

مور یې و ویل:

سمه ده.

خو!

ډېر پام به کوي تر څو کومه ستونزه منځ ته نه شي.

هغه و ویل:

سمه ده.

بیا هغه خپل د ورور موټر ته کښاست او د کور نه د باندې شو.

هغه د جلی سیمې ته لاړ او الله یې د سړک پر غاړې انتظار وکړ.

څو ډکيکې وروسته جلی راغله.

رحمت له موټر نه کوز او هغې ته یې سلام ورکړ.

هغې د رحمت سلام ته ځواب ور نه کړ او په خپلې لارې روانه شوه.

رحمت هغې ته و ویل:

ولې دي زما سلام ته ځواب ور نه کړ؟

هغې و ویل:

د یوې میاشتي **ناوې**

څو ورځې چېرته ورک وي؟

کومه بله جلی دی و نه مونده، بیا ما پسي راغلي.

رحمت و ویل:

نه!

ته خبره نه یي.

زما موټر ټکر شو او نږدې و چې زه مړ شوی وم.

یوه ورځ په روغتون کې بستر او تر سیروم لاندې وم.

بیا یوه اونۍ په کور کې وم.

اوس بڼه شوی او د ستا لیدو د پاره راغلم.

نه گوري چې دا بل موټر دی.

هغې و ویل:

هو!

دا بل موټر دی.

زه خبره نه وم.

و بڼه!

رحمت و ویل:

کومه ستونزه نه شته.

د یوې میاشتنې **ناوې**

زه هره ورځ ستا لیدو ته راځم.

هغې و ویل:

سمه ده.

خو!

که څوک مونږ سره و ویني؟

هغه و ویل:

ته پر ما گرانه او غواړم چې له تا سره واده وکړم.

بیا جلی خوشحاله او د رحمت نه یې خدای پامانې واخیسته او کار ته روانه شوه.

و ختونه تېرېدل او پر جلی د کور غږی پوی شوو.

ورونو یې خپلې خور ته و ویل:

الک ته و وایه چې د ستا له پاره زمونږ کور ته رایپاران ولېږي که نه مونږ تا ته اجازه نه درکو چې کار ته لاړه شي.

څو ورځې تېرې شوې.

جلی رحمت ته د خپلو ورونو هوډ بیان کړ.

رحمت و ویل:

کومه ستونزه نه شته.

زه به د کورنۍ سره مې خبره وکړم.

د یوې میاشتنې **ناوې**

څو ورځې تېرې شوې.

رحمت د مینې په هکله خپلې مور ته و ویل:

مور یې و ویل:

لمړی باید دا خبره ستا د پلار سره وکړم.

هغه ومنه.

شپه شوه.

د رحمت پلار راغی.

د شپې د ډوډۍ خوړولو نه وروسته د رحمت کیسه یې د هغه پلار ته وکړه.

پلار یې و ویل:

سمه ده!

زه به د هغې جلې په هکله هر اړخیزه معلومات راټول بیا به پرې خبرې وکړو.

سبا د رحمت مور، رحمت ته تېرې شوې کیسې وکړې.

رحمت و ویل:

دا خبره زما پلار پورې اړه نه لري.

هغه ځانته بنځه کوي، که ما ته؟

بیا مور یې و ویل:

د یوې میاشتنې **ناوې**

ته څو ورځې صبر وکړه تر څو ستا د پلار پلټنه روښانه شي.

څو ورځې تېرې شوي.

د رحمت د پلار پلټنې پای ته ورسېدې.

بیا یې خپلې بنځې ته و ویل:

زما پلټنې بشپړې شوي.

خلک ښه خلک دي.

مگر ډېر غریب دي.

مونږ او هغوی سره جوړ نه راځو.

ښه به وي چې رحمت له هغې جلی تېر شي.

د رحمت مور د هغه د پلار خبره، رحمت ته وکړه.

هغه و ویل:

نه!

دا ناشوني ده.

که پلار مې وغواړي او که و نه غواړي، زه د هغې جلی سره واده کوم.

څه موده تېره شوه او رحمت بېرته پر سگرتیو راغی.

پلار یې اړ شو چې هغه ته واده وکړي.

هغه د رحمت له پاره ډېر ساده مراسم ونيول.

د یوې میاشتنې **ناوې**

څو کسان یې خبر کړل.

ناوې یې کور ته راوسته.

د رحمت په واده کې گاونډیان هم خبر نه وو.

څو ورځې تېرې شوې.

گاونډیان یې په خپله خبر او د هغوی کور ته بنځي د ناوې لیدو له پاره لاړل.

گاونډیانو بنځي څه سوغاتونه هم له ځانه سره وړي ول.

هغوی ناوې ولیده.

هغوی ته یې د نوي ژوند مبارکي و ویله.

بیا یې د رحمت د مور نه گيله وکړه.

د رحمت مور و ویل:

بس یو کار و.

وشو.

د مونږ وخت لږ و.

و نه توانیدو گاونډیان او ډېر دوستان خبر کړو.

گيله مو په سترگو.

د نورو زمانو په وادو کې به تاسو ټول، هرو مرو خبروو.

د یوې میاشتنې **ناوې**

ګاونډیانو بنځو چای و څښل، بیا یې د ناوې، رحمت د مور نه خدای
پا مانې واخسته او خپلو کورونو ته روان شوو.

وختونه تېرېدل.

کله نا کله به د هغوی د کور نه غلمغل (غالمغال) غږ پورته کېده.

ګاونډیانو به ویل:

څه وکړو.

د هغوی خپل منځي خبرې دي.

د رحمت پلار به د رحمت او د هغه د بنځي تر منځ نفاق اچاوه او
غوښتل یې چې رحمت خپلې بنځي نه بیل (طلاق ورکړی) او هغه
ته بله د کوم تجار لور وکړي.

د هغوی ژوند مخ په ترېځېدو شو.

۲۹ ورځې یې د واده تېرې شوې.

پر دېرشم د هغې د بنځي ژوند کلېزه (سالگره) وه.

هغې رحمت ته و ویل:

سبا زما کلېزه ده.

ته باید ما ته یوه ګوته او گلېزي کیک واخلي.

شپه به خپله خور او څه نور ګاونډیانو جونې هم وغواړو.

هغه و منه.

د یوې میاشتنې **ناوې**

سبا شو.

هغه خپل پلار ته و ویل:

ما ته خو افغانی راکړه تر څو خپلې بڼې ته د سرو زرو گوته واخلم او هغې ته د کلیزې محفل ونیسم.

پلار یې و ویل:

زما سره اوس پیسې نه شته.

غرمې نه وروسته بانک ته ځم، څه پیسې به راوخلم او مازیگر به یې تا ته درکړم.

رحمت و ویل:

ورځې لنډې دي.

کوم وخت دې چې پیسې واخیستی ما ته زنگ و وهه، مونږ به راشو او د سرو زرو گوته به واخلو.

هم به کیک فرماینت (فرمایش) ورکړو او هم به څه دوستان خبر کړو.

هغه و منه.

ماسپینین شو، بیا مازیگر.

د هغه د پلار نه کوم ځواب رانه غی.

بیا هغه خپل پلار ته زنگ و واهه تر څو د هغه نه احوال واخلي، چې پیسې یې تر لاسه کړی دي او که نه؟

د یوې میاشتي **ناوې**

د هغه د پلار تېلفون بند و.

هر څه کوبښن یې وکړ، اړیکې یې ټینګې نه شوې.

بیا مور یې رحمت ته زنگ و واوه او د هغه نه یې پوښتنه وکړه
چې:

څنگه شو؟

هغه و ویل:

زما د پلار تېلفون بند دی.

څه وکړم؟

هغې و ویل:

لږ صبر وکړه، هغه به کور ته راشي او تا ته به پیسې درکړي.

رحمت په غصه شو.

بیا یې تېلفون بند کړ.

ماښام شو.

رحمت یوه نږدې پارک ته لاړ او الته یې د سکرټي په څکولو پیل
کړل.

ماسخوټن شو.

بیا یې پلار ته زنگ و واوه.

د هغه تېلفون بند و.

د یوې میاشتي **ناوې**

بیا یې بل سگرتې بل کړ او تر پایه یې وڅکوه.

شپه ناوخته شوه او هغه کور ته لاړ.

د هغه او د بنځي تر مینځ غلمغل (غالمغال) د وهلو او ډبلو غږ هم پیل شو.

رحمت خپله بنځه په سر کلکه و وهله.

هغې چیغې کړې.

له سر نه یې سرې وینې په بهېدو شوې.

سر یې و څرخېد، ژر یې تېلفون واخیست او خپلې مور ته یې زنگ و واهه.

رحمت وارخطا شو او منډه یې کړه تر څو د هغې نه تېلفون واخلي ، هغه و غورځېده او تېلفون یې د تخت څنډ (شا) ته و غورځېد.

رحمت کوبنس وکړ تر څو هغه راپورته او تېلفون یې له لاس نه واخلي.

هغه یې راپورته کړه، تېلفون یې په لاس کې نه و.

په تېلفون کې د جلی د زگېروي غږ، ته.

مور یې هر څه ویل:

بلي!

بلي!

ولی خبرې نه کوي.

د یوې میاشتنې **ناوې**

د هغې زکېږوي ختم او تېلفون روښانه و.

رحمت بیا هغې ته ورغی او هغې ته یې په چیغو و ویل:

پاڅه !

ځان دې په تګۍ مه اچوه.

روغه جوړه یې.

پاڅې چې روغتون ته دې ورسوم.

هغې وختې سا ورکړې وه.

رحمت بیا هغه و بنوروله.

هغه ورو، ورو مخ په سرېدو شوه.

په دې وخت کې رحمت چیغه کړه او خپلې مور خوا ته روان شو.

مور ته یې و ویل:

ژر شه!

وګوره !

پر بنځې مې څه شوي دي؟

مور یې کوټې ته د ننه شوه.

د هغه د بنځې زړه ته یې لاس وړاندې او و ویې ویل:

دا خو دې وژلې ده.

د یوې میاشتي **ناوې**

اوس به څه و کړو؟

رحمت حیران و درېد.

مور یې خپل مېړه ته زنگ و واهه او کیسه یې هغه ته بیان کړه.

هغه و ویل:

زه اوس دستي، راحم .

ته په دې هکله چا ته، څه مه وایه.

هغه کور ته ورسېد او له ځانه سره یې څو عسکر هم راوستل.

بیا د جلی وروڼه او د کورنۍ نور غړي هم را ورسېدل.

عسکرو هغوی ته و ویل:

کار د کار نه تېر شوی دی.

غلمغل (غالمغال) او رسوايي به نه کوئ، تر څو گاونډیان خبر نه شي.

مونږ به له ستاسو سره مرسته وکړو.

د جلی مور غلي د رحمت کوټي ته لاړه او خپله لور یې په سرو وینو کې ډوبه ولیده.

بیا یې عسکرو ته و ویل:

ژر دا نږدې روغتون ته ورسوئ.

د رحمت پلار و ویل:

د یوې میاشتنې **ناوې**

زه دا ټول کارونه په خپله کوم.

عسکر مه په عذابوئ.

هغه نږدې روغتون ته زنگ و واځه او هغوی امبولانس راواستوه.

د هغې مړې یې په نیمه شپه کې روغتون ته ولېږداه.

عسکر او د هغې د کورنۍ غړي هم ور سره لاړل.

گاونډیان په دې هکله خبر نه شو.

یواځې یو کس خبر شو کوم چې به د ورځې له خوا کوڅې جارو کوي

او د کورونو نه کثافات به یې د بناروالۍ کثافات دانی ته لېږدول.

د هغه کوټه د سرک پر غاړې او د موټرو پارکنګ ته ورته وه.

د رحمت پلار مخکې د تګ نه هغه ته نږدې او څه پیسې یې ورکړې

او هغه ته یې و ویل:

څه دې و نه لیدل:

هغه و ویل:

هو!

څه مې و نه لیدل.

بیا هغوی روغتون ته روان شو.

لمړی شخصي روغتون ته لاړل هغوی مړی و نه مانه او هغوی ته

یې و ویل:

تا سو باید دولتي روغتون ته لاړ شی.

د یوې میاشتنې **ناوې**

هغوی دولتی روغتون ته لاړل، البته هم نوکریوال د هغوی نه و غوښتل تر څو موضوع دې له سیمې د پولیسو سره شریکه شي.

په دې وخت کې د رحمت پلار خپل موبایل واخیست او د سیمې د پولیس مشر ته یې زنگ و واوه او هغه ته د پېښې په اړه لنډ معلومات وړاندې کړل.

هغه و ویل:

زه نن شپه نوکری یم، ته البته انتظار وکړه، خو دکیکې وروسته زه په خپله راځم.

خو دکیکې تېرې شوي.

د پولیسو مشر روغتون ته ورسېد او نوکریوال ته یې و ویل:

ژر مری سړې خونې ته ولېږدوه.

نور مسایل به په خپلو کې حل کړو.

نوکریوال د سړې خونې مسول کس له خوبه راویښ کړ او هغه ته یې و ویل:

ژر سه!

دا مری سړې خونې ته ورسوه او الماری شمېره یې ما ته راکړه.

هغه رحمت د پلار سره سړې خونې ته لاړ، مری یې په الماری کې کپښود.

بیا یې شمېره د ځانه سره ولیکه، د سړې خونې دروازه یې وتړه او د روغتون ودانۍ ته ستون شو.

د یوې میاشتي **ناوې**

هغه د الماری شمېره نوکریوال داکتر ته ورکړه او خپله یې بېرته خپل حای ته لار او بیده شو.

نوکریوال داکتر، پولیسو، د رحمت پلار او د جلی کورنۍ څه فورمي ډکي او لاس لیک کړي.

بیا پولیسو د هغو فورمو کاپي هم واخیسته او اصلي یې روغتون ته پرېښودې.

بیا یې نوکریوال داکتر ته وویل:

فورمي په دوسي کې کېږده او چا ته هېڅ راز معلومات مه ورکوه.

مونږ سبا نهه بجې راځو او مری د بنخولو د پاره اډیري ته وړو. هغه ومنه.

بیا پولیسو مشر د جلی کورنۍ ته وویل:

د موضوع په هکله چا ته څه مه وایئ، که چا پوښتنه کوه، و وایئ زړه یې په ناڅاپي ډول درېدلی و.

اوس زه تاسو په خپل موټر کې، تاسو کور ته بیا یم.

بیا یې د رحمت پلار ته وویل:

ته هم لار شه او د سبا له پاره د جنازې او بنخولو بندو بست و کړه.

د رحمت پلار وویل:

زه نه غواړم چې په دې هکله څوک خبر شي.

د یوې میاشتي **ناوې**

صرف څو کسه به راشو او مری به لمړی د ادیرې کوشني جومات
ته یوسو، بیا به یې د جومات تر خوا بنځه کړو.

د پولیسو مشر و ویل:

سمه ده.

ستا خوبنه.

سبا اته نیمې بجې هرو مرو د سرې خونې تر خوا و درېزه.

بیا یې د روغتون نوکریوال ته و ویل:

تا سو خو امبولانس موټر هم لری.

هغه و ویل:

هو!

بیا د پولیسو مشر و ویل:

سبا پر اته نیمو بجو امبولانس هم د سرې خونې خوا ته وگورم.

هغه و ویل:

سمه ده صیب.

بیا در حمت د بنځې کورنۍ و ویل:

مونږ کولای شو په ټکسي موټر کې لار شو؟

د پولیسو مشر و ویل:

نه!

د یوې میاشتي **ناوې**

په دې وخت کې موټر نه پیدا کېږي.

بنه به وي چې تاسو له ما سره لاړ شئ.

هغوی و منه او د پولیسو د مشر موټر کې خپل کور ته لاړل.

سهار شو.

بیا څو کسانو د رحمت د بڼې جنازه واخیسته، لمړی د ادیري جومات تر څنګ و مینځه ، کفن یې ورته واغوست، د جنازې لمونځ یې تر سره بیا یې هغه خاورو ته وسپاره.

هیچاه د هغې پسي خیر او خیرات و نه کړ او نه چا د هغې فاتحه واخسته.

د جنازې د خارو سپارلو نه وروسته پولیس راغلل او رحمت یې محبس ته یووړ.

پلار یې ډیر کوبښ وکړ تر څو د پیسو په مرسته رحمت خلاص کړي، خو و نه توانېد.

رحمت شپږ میاشتي په بند کې تېرې کړې.

بیا په ډېرو خواريو د زمانت په وړاندې کولوسره له بنده خوشي او په کور کې د پولیسو تر نظارت لاندې پاتې شو.

هغه ته یوه روحي نارغي پیدا شوه.

هرڅه چې یې په مخه راتلل، ماتول.

نه یې کتل چې هغه د ده مال دی او که د نورو.

د یوې میاشتي **ناوې**

ګاونډیو به هغه ته څه نه ویل.

هغوی پوهېدل چې رحمت په روحي ناروغۍ اخته شوی دی.

رحمت بنکلي ځواني درلوده.

ټول د نا اهلو ملګرو د لاسه، هغه یې بیا په سګرټیو وپراوه.

هغه تر درملني لاندې و.

له یوې خوا غمونه، د بلې خوا چرس څکونه او د روحي ناروغۍ داروګانو هغه یې ورو، ورو لیونتوب ته نږدې کړ.

کله نا کله به پر هغه حمله راتله او کورنۍ به یې هغه روغتون ته بوتله.

پوره یوه میاشت د هغه د بنځې د مړینې نه تېره شوه.

هغه خپله دوا نه وه خوړلې او د دوا پر ځای یې سګرټی څکولی و.

د شپې نا وخته کور ته راغی او مور ته یې وویل:

څو میاشتي مخکې په دې وخت ما خپله بنځه وژلې وه.

نن غواړم چې زه هم ځان وژنه وکړم.

مور یې په خندا شوه او ویې ویل:

ته څه وايي؟

هغه یوه پېښه وه.

ته سوچونه مه کوه!

د یوې میاشتي **ناوې**

ته به لکه د گل په شان روغ او تا ته به له هغې نه بڼکلي او بڼایسته
بڼځه وکړو.

هغه چوپ (چپ) پاتي شو.

بیا یې مور ته و ویل:

سمه ده،

زه ویده کېرم.

ته هم خپلې کوتې ته لاره او بیده شه.

د رحمت مور د کوتې نه و وته او دروازه یې د باندې خوا نه بنده
کړه.

هغې سوچ کوه که چېرې رحمت و غواړي ځان وژنه وکړي، مجبور
دی د کوتې نه و وځي او کومه رسی او یا مزی پیدا کړي.

په دې وخت کې به زه راوینسه او د هغه مخنیوی به وکړم.

د شپې یوه بجه وه.

د مور یې طاقت را نه غي او د هغه کوتې ته لاره.

دروازه یې خلاصه کړه.

گوري!

هغه نه دی بیده شوی او پر خپل تخت (کت) باندې ناست او سوچونه
وهي.

بیا یې هغه ته و ویل:

د یوې میاشتي ناولي

بيده شه!

شپه ناوخته ده.

هغه و ويل:

ته خپلې کوتې ته لاره شه، زه بيده کېرم، بيا سبا مې له خوبه راويښ
کړه.

مور يې و ويل:

سمه ده.

ته اوس بيده شه.

يوه گړۍ وروسته مور يې بيا د هغه کوتې ته لاره، گوري هغه نيم
پر کټ او نيم پر ځمکه لوېدلی دی.

هغې منډه کړه او هغه يې پر تخت سم کړ.

د هغه د خولې نه وينه راتله.

هغه دېره وارخطا او چيغه يې کړه.

د هغې مېړه او د کورنۍ نور غړي را ورسېدل.

هغوی رحمت يې له کوتې بڼکته او موټر کې يې نږدې دولتي
روغتون ته ورساوه.

الله يې د عاجلې ځانگې ته وپور.

داکترانو هغه معاینه کړ او د هغه کورنۍ ته يې د زړه د صبر
غوښتنه وکړه.

بيا يې د رحمت پلار ته و ويل:

د یوې میاشتي ناولی

مړی اوس کور ته وړې، که سبا؟

هغه و ویل:

بڼه به وي چې هغه سړې خونې ته یوسو او سبا به نورو دوستانو ته هم خبر وکړو.

لمړی به یې جنازه کورته نږدې جومات کې وکړو، بیا به یې هغه د بڼې خواته خاورو ته وسپارو.

داکټر د سړې خونې مسول ته غږ او ویې ویل:

دا جنازه هم په یوې الماری کې کېږده، سبا خپلوان یې راځي او هغه د سړې خونې نه وړي.

هغه و منه!

بیا د جنازې د الماری شمیره یې نوکریوال داکټر ته ورکړه او خپله یې کوټې ته لاړ او الله بیده شو.

سهار وختی د رحمت خپلوان راټول او دهغه جنازه یې لمړی د ماجت د جنازې منځلو ځای ته یوړه، الله یې پرېمځه او بیا وروسته یې په کفن کې تاو او په تابوت کې یې کېښود.

لږ وروسته یې کور ته ولېږد او بیا پرلس بجو یې بڼخ کړ.

ډېر کلونه تېر شو.

د رحمت د بڼې او د هغه د مرگ په هکله ټول رازونه پټ پاتې دي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
۴. (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۶. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۷. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۸. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۹. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۱۰. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۱. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۲. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۳. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۴. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۵. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۶. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۷. پخسه در افغانستان
۱۸. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۹. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

د یوې میاشتنې **ناوې**

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. میرنه جو ما تونه ، و پخوا او نن ،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک
کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

د یوې میاشتي **ناوې**

۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۴. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه یڼه) په کچه گری کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې بڼونکې مینان په یوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او اېنجنېرانو(انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتي **ناوې** (پښتو ناول)

د یوې میاشتي ناولي

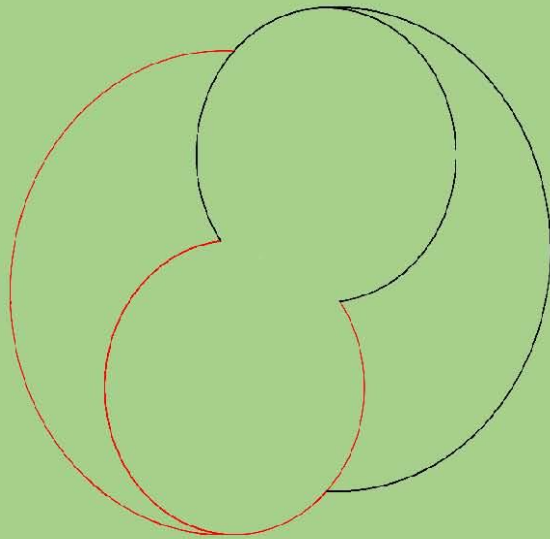
د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیر الله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري
۳. لیونی لپوه
۴. کوشنی سوداگره
۵. سپین کارغه
۶. سور تنور
۷. خره بیزو
۸. بندي مرغه
۹. توده برستن
۱۰. د ژوند پای

د یوې میاشتنې **ناوې**

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

A Bride Of a Month

Written by: PHD Architect Hashmatullah Atmar

Date: April - May /2025

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**